

212. Nu kommer Vaaren med sit Følge.

(Af „Barberen i Sevilla“)

Andante.

H. Rung.

p

1. Nu kom-mer Vaa - - - ren med sit
 Føl - - ge af Duft og To - ner til vor
 Stad; omkring mig Har - mo-ni - er bøl - ge, og dog er
 jeg ej rig - tig glad. Hvad fat-tes mig? Jeg har et
 Savn og kjen-der ej en - gang dets Navn.

p

2. Jeg er saa ung, og Livet rækker
 Mig hver en Blomst, jeg peger paa,
 Og ydmygt for min Fod sig lægger
 Hvad nys jeg stolt og oprejst saa.
 Hvad nytter det? Jeg har et Saven
 Og kjender ej engang dets Navn.

3. Min Moder kysser mig paa Kinden
 Og siger ømt: „Du bli'er saa bleg.
 Før var du let og glad som Hinden,
 Nu flygter du fra Dans og Leg!“
 Jeg flyr for Alt - kun ej mit Savn -
 Jeg kjenderej engang dets Navn.

H. P. Holst.